

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Conrado scholar, qui propter esum vnius pomi, auunculi sui gratia
priuatus est, cap. 74

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

De Gula **G**Vla est solius corporis causa immoderatus & illecebrosus comedendi bibendique appetitus. Huius filia sunt, immunditia, scurrilitas, inepta lætitia, multiloquium, hebetatio sensus circa intelligentiã. In gula sunt quinque gradus peccãdi, primus est cibos pretiosos & delicatos exquirere, secundus curiosè preparare, tertius ante tẽpus sumere: quartus nimis auidè, quintus in nimia quantitate. Gula primus homo victus in paradiso succubuit: hæc Esau primogenita surripuit: gula Sodomitas ad peccatum maximum incitauit; ipsa filios Israël in deserto prostrauit; Adhuc esca eorum erant in ore ipsorum, & ira Dei ascendit super eos. Iniquitas Sodomæ fuit saturitas panis & abundantia. Homo Dei, Abdo scilicet, missus in Bethel, propter comestionem à leone occiditur. Diues, qui epulabatur quotidie splendidè, in inferno sepelitur. Nabuzardan princeps coquorum, id est gula, Ierusalem destruit. Vides quanta sint pericula in illa? Accedant & testimonia; ait Salomon: Vã terrã, cuius principes manè comedunt. Item: Omnis labor hominis in ore eius, sed anima eius non replebitur. Et in Euangelio Dominus: Videte ne corda vestra grauentur in crapula & ebrietate. Item Apostolus: Honestè ambulemus, non in comestationibus, &c. *Matt. 4.* Prima Christi tentatio à diabolo per gulam facta est: vnde Hieronymus dicit: In pugna Christi, prius agitur cõtra gulã ieiunãdo, per quã victus est primus homo. Quã valida & impõrtuna sit nobis vitij huius tentatio, quibusdam recentiori tempore gestis pandam exemplis. Ordinem etiam, in quantum potero, nec nõ & modum supradictarum tentationum Adæ scilicet, Esau, & reliquorum, qui illic enumerati sunt, seruate studebo.

CAPVT LXXIII.

Gula tẽtatio quã impõrtuna. **C**olonix in maiori ecclesia Decanus quidam erat natione Sueuus, vir diues, prudens, & honestus, in consilio Frederici Imperatoris satis acceptus. Hic cum in pomario suo pomum nouellam planta-

plantatam haberet, & iã flores in poma profecissent, præcepit omni familia suã, sub interminatione gratiã suã, nec non & pœnã, ne aliquis aliquod ex eisdem pomis, quã pauca erant, ante maturitatem carperet, probare volens eius primitias. Cumque omnes præceptum illius custodirent, scholasticus quidam nomine Conradus, cognatus eius, & per ipsum in ecclesia sancti Andrea in canonicum promotus, poma eadem videns & desiderans, patris præceptum neglexit, vnum tantum, vt puto, de pomis tulit, & comedit. Quod cum Decanus intellexit, tanta ira & odio, exarsit in illum, vt dilectum ejiceret, nec ab aliquo posset induci, vt culpam ei ignosceret, & quem multum cogitauerat diuersis stipendijs ditare, ab illo die, in quantum potuit, depressit. Ego eundem Conradum bene noui, & erat Cantor præfatæ ecclesiæ. Satis, vt vides, tentationis pueri huius pœna, concordat cum pœna Adam: ille propter pomum eiectus est de paradisi delicijs; iste de domo auunculi sui atque diuitijs. APOLLONIVS: Cum Adam in potestate haberet omnes fructus paradisi, mirum quod ab vna se arbore continere non potuit. CÆSARIVS: Multi temere Adam iudicant de inobediẽtia, pomi vilitatem attendentes, & vim tẽrationis non cõsiderantes, sicut subiecto probabitur exemplo.

CAPVT LXXV.

Quidam paterfamilias seruum habebat fidelem & vtilem, omnium rerum suarum dispensatorem: contigit vt die quadam sermo esset de inobediẽtia Adæ inter eos de esu pomi cõtra præceptum Domini; & seruus indignando illius incõstantiã diceret: Vt taceam de Deo, si mihi tam districtè aliquid à vobis præciperetur, nunquam transgressor efficerer. Tacuit tunc Dominus, & post dies aliquot, cum ille minus sibi caueret, nec sermonem cõtra Adam prolatum in memoria haberet, pixidem ei clausam, sed non firmatam porrexit, dicens: Pixidem istam custodiã tuã cõmendo, quod si aperueris illã, totius laboris mercede priuaberis, & gratia mea perpetuò carebis. Hoc cum crebrius ei inculcasset, & ille in conclauis

*Adamũ
ob trãf-
gressionẽ
temere
iudicã-
tes argu-
untur.*